

Zprávy z farnosti

07/2002

Opět jsou zde dny, kdy někteří z nás budou mít možnost někam cestovat, někoho navštívit, prožít celou řadu zážitků. Ale i ti, kteří z různých důvodů se budou spíše zdržovat doma, mají možnost se s větší pozorností dívat kolem sebe a snažit se i za těmi nejobyčejnějšími událostmi vidět stopy Božího působení. Snažme se všichni v těchto letních měsících více se dívat, více naslouchat. Nemyslím jen dívat se očima, naslouchat ušima. To jistě také, od toho nám je Bůh dal. Snažme se ale dívat se vnitřním zrakem, naslouchat vnitřním sluchem. To je záležitost naší duše, našeho srdce. K tomu je ale třeba jedna podmínka, umět se ztišit ve svém nitru. Je to sice náročné (zvláště v dnešní uspěchané a hlučné době), ale stojí to za to. I když se to nebude hned dařit, nevzdávejme to.

Přeji Vám hodně požehnané letní měsíce ve všem, co budete mít možnost prožívat.

P. František

O nutnosti vzdělávání

Žijeme v době, která klade velký důraz na vzdělání, inteligenci, rozvoj rozumových schopností. My křesťané žijeme v tomto světě. A jako se vzděláváme v oborech potřebných k životu v tomto světě, máme povinnost se vzdělávat také v oblasti víry. Život má být v harmonii a jestliže nějaká oblast převládne, druhá zakrní. Jestliže se nebudeme vzdělávat ve znalostech o naší víře, může se stát, že tato naše víra zakrní a třeba i o ni přijdeme. Víra je sice dar, záležitost milosti, ale Pán Bůh nám dal i přirozené schopnosti – vůli, cit, rozum – a tyto schopnosti máme ve svém životě rozvíjet. Jako se staráme o náš tělesný život (a to někdy až příliš, dáváme mu první místo), tak se musíme starat i o duchovní život – život víry. A k tomu patří nutně v současné době i vzdělávání. Někdo si pomyslí: Ale to se mne přece netýká, to je záležitost dětí, aby chodily na náboženství! Možná to stačilo dříve, ale dnes zdaleka ne! Dostáváme tolik informací přes noviny, rozhlas, televizi, rozhovory s ostatními. Přiznejme si čestně: kolik těch informací se týká Boha, našeho života s Ním? Jaké procento? Modlitba jako rozhovor s Bohem je sice důležitá, a to velmi, ale zase by to nebylo v harmonii, kdybychom hleděli jenom na tyto nadpřirozené skutečnosti a přehlíželi věci přirozené – rozvíjení rozumových schopností. Proto je vzdělávání v náboženském životě dnes velmi důležité.

A zde bych chtěla znovu připomenout **farní knihovnu a sněmovní kroužek**.

Ve **farní knihovně** je přes 1 000 knih, 10 druhů časopisů nebo novin, skoro 300 audiokazet a přes 100 videokazet. Menší část je **v kostele** pro ty, kteří zrovna nemají po mši svaté čas si na faru zajít. Ovšem, jak jsme již několikrát informovali, je možno **po domluvě** zajít na faru půjčit si něco **kdykoliv** jindy. V knihovně jsou tyto obory: duchovní literatura, beletrie, básně, knihy pro děti a mládež, psychologie, životopisy svatých, knihy o modlitbě. Je možné také si předem prohlédnout seznam, jak již někteří činí, a pak si vybrat.

K náboženskému vzdělání odpovídajícímu době nestačí jenom Katolický týdeník. Jak mne zamrazí, když vidím v tašce věřícího člověka Reflex, Blesk, Děčínský deník aj. (nebylo by na tom nic špatného, kdyby si k tomu na vyváženou koupil informace náboženského charakteru) a vím, že nikdy si nic podobného z náboženské literatury nepůjčil. Snad si kupuje sám Report, Amen, Řád aj. domů a má tedy toto zajištěno? **Čím živíme svou duši?** Tělu také nedáváme zkažené a shnilé potraviny a jestliže v naší civilizaci musíme něco nezdravého přijímat, snažíme se to vynahradit větší dávkou vitamínů a zdravé stravy. Jestliže musíme žít ve zkaženém ovzduší, snažíme se to nahradit častějším pobytem na zdravém vzduchu. Tak se staráme

o tělo a je to jistě správné, dokonce Bohem přikázané v 5. přikázání. Na toto se nezapomíná, ale většinou se zapomíná, že také v 1. přikázání, a to je základní, je nám přikázáno starat se o život víry. A k tomu v dnešní době patří zvýšenou měrou také starat se o své náboženské vzdělání.

K tomu se nám dostává poslední roky také příležitost ve **sněmovním kroužku**. Využijme toho, příští rok tato příležitost končí. I když je to pro někoho náročné časově nebo i jinak, je dobré pro svou duši něco udělat. Sněmovní kroužek nemá být jenom poučováním o něčem, je to především prostor pro dialog, vzájemné sdělování si názorů. Co k tomu řekl Svatý otec již v roce 1984 ve své apoštolské adhortaci O smíření a pokání v dnešním poslání církve? „Musí být však upřímné **úsilí o důsledný a obnovený dialog uvnitř samotné katolické církve**. Tato církev si je vědoma, že je svou vlastní povahou svátostí všeobecného společenství lásky, je si však také vědoma, že uvnitř ní existují spory.“

Víru posilujeme též vzájemným sdílením. Na to nemáme prostor při mši svaté v kostele, ale je možné se zúčastnit jiných aktivit, které již jsou anebo které si můžeme podle potřeby sami vytvořit. Např. každý 4. čtvrtek v měsíci je na faře **biblická hodina**. To není jenom „studium Bible“, ale slouží právě ke společnému prohlubování víry. Ze situace (akutní) se kdysi vyvinulo **setkání maminek**, v různých časových intervalech se scházívá **mládež**, existuje pravidelné měsíční **setkávání rodin**. Nemohlo by existovat také **setkávání seniorů**? V některých farnostech již funguje - i starší lidé potřebují posilovat víru.

M. J.

Pout' v Jablonném v Podještědí

V sobotu (25. května 2002) jsem se vypravil na pout' ke svaté Zdislavě. Po příjezdu vlakem se naše kroky daly směrem ke studánce. Letos jsem byl u studánky poprvé (na pouti již vícekrát) a velmi mile mne překvapila, její voda osvěžila. Po krátké modlitbě naše kroky směřovaly do basiliky sv. Vavřince. První mše svatá byla moc pěkná. První čtení přečetl mistr Radovan Lukavský, a to byl pro mne opravdu hluboký zážitek, jeho přednes a zabarvení hlasu je kouzelný. Po první mši svaté jsme zůstali ještě na další hlavní mši, kterou celebroidal vídeňský kardinál Schönborn. Úvod říkal v češtině a pak následovala latina, němčina, náš pan biskup Josef překládal. Bylo tam hodně biskupů, i otec Otčenášek, jen jsem marně hledal otce biskupa Cikrleho, toho jsem tam moc postrádal. Obě dvě mše svaté mi mnoho daly pro následující dny a měsíce, budu se více snažit, abych byl lepší, a více se za naše biskupy modlit. Odpoledne zakončil Radovan Lukavský s doprovodem hudební skupiny pod vedením Miloše Rejmana. Radovan

Lukavský četl úryvky z Dalimilovy kroniky a z různých jiných ukázek české poezie. Milošova skupina hrála velmi pěkně staré středověké skladby. Následoval dlouhý potlesk a zůstala určitá melancholie, že byl konec. Těším se už teď na příští pouť.

Josef Dušánek

Pohádka o Zdislavě

Milé děti Boží,

chci vám vyprávět pohádku o jedné moc hodné paní. Jmenovala se Zdislava. Narodila se do doby nedávno minulé, bylo to ve středověku. Je tomu přesně 750 let. Všechno nejlepší k Tvým sedmistým padesátým narozeninám Paní Zdislavo! No to jsem ale trochu odbočil. Když byla ještě Zdislava malá, vyrůstala v křesťanské šlechtické rodině na Křižanově. Její velkou oporou a rádkyní byla její matka, učila ji poznávat svět, pomáhat lidem a milovat Boha ... a ještě mnoho věcí ji naučila. Když Zdislava povyrostla, tak jednoho dne ji rodiče zasnoubili s jistým šlechticem panem Havlem z Lemberka. Po zasnubách a svatbě si Zdislavu odvezl na svůj hrad Lemberk uprostřed lesů a hvozdů kdesi v severních Čechách. Pan Havel byl velmi zaměstnán politickou situací v naší zemi, musel tedy často odjíždět ze svého panství na Lemberku a svoji mladou ženu Zdislavu na dlouho opouštět. Přesto spolu měli několik dětí a založili spolu město Jablonné. V tomto městě se paní Zdislava věnovala spolu s bratry dominikány péči o chudé a nemocné z širokého a dalekého okolí. A vůbec konala mnoho dobrodiní bez ohledu na své postavení ve společnosti a bez ohledu na své zdraví. Což se jí stalo osudným, zemřela v mladém věku. Co říci závěrem, snad jen to, že jediným smyslem našeho života je nenechat se rozptýlit zlem a špatnostmi a hlavně následovat Krista.

A tak zazvonil zvonec a mé nové pohádce nepohádce je konec cililink bim-bam.

Jerry, Boletice

Poznámka: Jistě jste poznali, že se v tomto případě o pohádku nejedná a že je uvedena jedna větší nepřesnost - **750 let je od úmrtí paní Zdislavy z Lemberka.** (R.S.)

Volba do Plenárního sněmu

Prvního června jsem jel se Soňou Š. do Litoměřic, kde jsme se jako zástupci děčínských farností účastnili jako kandidáti voleb do Plenárního sněmu. Začátek byl plánován v osm hodin, ale začalo se až krátce před devátou v katedrále mší svatou. Po mši jsme se odebrali na konzistoř, kde jsme se navzájem představili. Při představování jsme také říkali, co se nám

nelíbí a co bychom chtěli změnit. Po té následovala samotná volba kandidátů. Po prvním kole jsme měli oběd. Po obědě byla krátká přestávka a po ní se pokračovalo ve volbách. Pak jsme si ještě popovídali a většina hned odjela domů. Já se ještě zdržel, udělal si pěkné odpoledne a z Litoměřic jsem odjel před půl osmou večer. Na nádraží v Boleticích na mě mával kostelník Pepík a volal na mě, že to bylo pěkný. Tak jsem mu taky zamával a zavolal, že to bylo opravdu pěkný. Pepík se vracel z Hradce Králové, kde byl Eucharistický kongres, ale o tom ať napíše on sám, jaké to tam bylo.

Jerry, Boletice

- Dva straničtí funkcionáři chtěli zjistit, co přitahuje lidi do kostela. Vypravili se tam a uviděli babičku jak šeptá před sochou svatého Antonína: „Svatý Antoníčku, pomoz mi, potřebuji dvanáct set korun na uhlí, ať v zimě nemrznu.“ Funkcionáři se poradili, pak každý dal pět set korun a šli za babičkou: „Žádný svatý Antoníček, babi, to my, straničtí funkcionáři vám přispíváme na uhlí!“ Za chvíli zase uviděli babku jak klečí před sochou: „Děkuji Ti svatý Antoníčku za ty peníze, ale příště to neposílej po komunistech, okradli mě o dvě stovky!“

Adonaj

Čemu mě naučil let na Měsíc?

Pohled na život, lidi a Boha ...

Astronaut J. B. Irwin

James Benson Irwin (1930-1991) americký astronaut, člen expedice APOLLO 15, osmý člověk na Měsíci. Spolu s A. M. Wordenem a D. R. Scottem odstartoval z mysu Canaveral dne 26. července 1971. Bylo mu 41 let, na cestu se připravoval 5 roků. Expedice měla nalézt nejstarší horninu na Měsíci – takzvaný „bílý kámen“ a jako jediná zkoumat měsíční pohoří. Členové expedice nasbírali téměř 70 kg hornin. Byli první, kteří strávili na Měsíci 3 dny. První také vyzkoušeli měsíční vozidlo „Rover“. Najezdili s ním téměř 30 km. Pak je zaparkovali 100 m od lunárního modulu, kamera snímala poprvé start z Měsíce. Úspěšný návrat na Zemi byl

7. srpna v dopadové oblasti severně od Honolulu.

Po návratu z Měsíce napsal J. B. Irwin mnoho knih o své cestě do kosmu. Stal se kazatelem a založil v Coloradu organizaci Výškový let (High Flight Foundation), která se věnuje šíření evangelia po celém světě. V květnu 1990 navštívil Československo. Při této návštěvě předal prezidentu Václavu Havlovi naši vlajku, kterou měl s sebou na Měsíci.

www.vira.cz

Co jste nám napsali o víře

Příspěvky jsou otištěny bez obsahových úprav tak, jak byly předány a vyjadřují názory pisatelů a tudíž za obsah odpovídají sami autoři.

Svatost všedního dne (5. pokračování)

Zamýšleli jsme se, jak je to se svatostí práce, a bylo řečeno, že nejtěžší prací pro člověka je obět'. V podstatě spočívá v dání něčeho naší duši, která pozůstává v dobrovolném odříkání sebe – projevující se sebezáporem, trpělivostí, službou, prací – je vyšším aktem našeho spojení s Božskou Láskou, neboť se dobrovolně zříkáme sebe, abychom dobrovolně byli Jeho. Jak toto vše pochopit?

Tedy podstatou je dání, ne zničení ani utrpení. – To pak patří k velikosti vyšší nebo jiné hodnotě oběti. Ovšem, že jedinou pravou obětí je obět' Kristova na kříži, neboť je boholidská, v tom spočívá nesmírná Kristova láska, což pro nás znamená, že nám svou Obětí a mocí vtahuje naše oběti do své a v ní je zhodnocuje na svou hodnotu a činí je obětí svou. Proto poznáním a podáváním pravých obětí lze dosáhnout vyššího spojení s Božskou Láskou a Milostí, neboť Obět' má a dává vyšší cenu našemu duchovnímu snažení, duchovnímu životu.

Co pro nás z toho vyplývá? K spasení nedostačí slova, nýbrž skutky! Vzpomeňme slov Krista Pána:

„Neboť jsem lačněl a dali jste mi jíst;
žíznil jsem a dali jste mi pít;
pocestný jsem byl a přijali jste mne;
nahý jsem byl a oděli jste mne;
nemocný jsem byl a navštívili jste mne;
v žaláři jsem byl a přišli jste ke mně ...;
co jste tak učinili jednomu z nejmenších těchto mých bratří, mně
jste to učinili“ (Mt 25, 35-40).

Oběť je tedy vyjádřením našeho vztahu ke světu, která se projevuje aktivně prací a pasivně obětí. Ale o tomto vztahu si povíme v příštím pokračování.

Jen při zpytování našeho svědomí pamatujme, do jaké míry jsme vše konali s Bohem a pro Boha neb takto posvěcená práce vlévá radostnou odhodlanost, vzácný duševní klid a vědomí lidské důstojnosti.

„Marie, Matko ustavičné pomoci, dej ať všechny naše skutky tohoto dne jsou v souladu s vůlí Boží.“

zaslala Soňa Šenková

&

Okénko do knihovny

časopis: Tomáš Marný z Bludovic
článek: A přece se točí ... (Murphyho zákony o církvi)
z obsahu: Křesťanská rodina v kostele

Axiom madame Rettigové:

Máte-li doma maso v troubě, stoprocentně bude kázání dlouhé a ohlášky nekonečné.

Murphyho zákon o dětech v kostele:

V kostele děti vykřikují a všelijak zlobí zásadně do ztichlé atmosféry, nikoli do hřmění varhan.

Dodatek psychoanalytika Mgr. Pitválka:

Velcí katolíci by si rovněž někdy s chutí zařvali na ztichlý kostel, jenomže jsou naučení svůj destruktivní pud potlačovat.

Detailní rozvedení Murphyho zákona o dětech v kostele:

V nejposvátnější a nejusebranější chvíli během bohoslužeb se zpravidla ozve jeden z následujících nežádoucích zvuků:

- a) rána způsobená padajícím zpěvníkem či jiným kompaktním předmětem,*
- b) srdceryvný pláč miminka, které v kočárku ztratilo někde dudlík,*
- c) dunivé kopání dětských nožek do lavice,*
- d) skácení paraplete nebo berel (pěkně jedné po druhé) paní X. Y., způsobené vaším čiperným dítětem,*
- e) pád dítěte pod lavici a následující ohlušující řev,*
- f) „trouby jerišské“ aneb hloubkové čištění ucpaných nosních dutin něčí ratolesti,*
- g) nevybíravé peskování ministrantů panem farářem, který zapomněl, že nechal zapnutý mikrofon,*
- h) zvolání benjamínka místní vzorové křesťanské rodinky (během významné pomlky při kázání): „Proč ten pán tolik křičí?!“, případně (nejspíše při tiché modlitbě po sv. přijímání): „Mamií, kdy už bude konec?“*

Murphyho zákon promluv pro děti:

Je-li ve farním personálu na výběr z více osob (pan farář, kaplan, jáhen apod.), bude mít promluvu pro děti ta z nich, které to působí největší potíže.

Zdůvodnění pastoralisty doc. Herodesa:

Svou nechť pracovat s dětmi tak může dotýčný obětovat za přítomné děti, a tím jim prospěje více, než kdyby jej práce s dětmi těšila a on se v ní seberealizoval. Děti si tak alespoň nebudou zvykat na luxus, že k nim někdo mluví srozumitelnou řečí, a budou připravenější na život, hlavně na bohoslužby pro dospělé, kde se s nimi už nikdo nebude mazlit!

Dilema rodin s malými dětmi:

Být, či nebýt s nimi na mši svaté?

- *Jestliže tam budou zlobit, budou se na vás všichni zlobit, že tam zlobily.*
- *Jestliže je necháte doma, vyčte se vám, že je necháváte doma a nezvykáte je na mši svatou.*

Závěr anonymního aktivního laika:

Křesťanská výchova se bez trochy randálu prostě neobejde.

&

Tuto a další knihy se půjčují na faře v knihovně každou neděli po mši svaté do 10 hodin. Po osobní domluvě s některou z knihovnic (M. Jirásková, S. Šenková, Š. Koutná) si lze knihy půjčovat i v jiné dny.

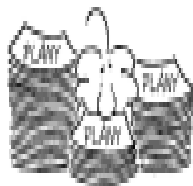
Knihy si lze nejen půjčovat, ale v nabídce v kostele si je také kupovat. Kdo má zájem o knihy jiné, objednáme mu je v knihkupectví Jonáš - Litoměřice.

Šárka Koutná

&

O čem jednala Farní rada?

Zpráva ze 6. zasedání Farní rady ze dne 13. 06. 2002

Ve čtvrtek 16. června 2002 se uskutečnilo poslední zasedání Farní rady před prázdninami.

Jelikož farní rada neobdržela žádné podněty od farníků - *opravdu jste se vším spokojeni, nebo se jen nechcete ozvat?* - zabývala se pouze jediným bodem programu a to:

- **Internet**

Z iniciativy Ing. Stichy se farní rada rozhodla vytvořit stránky na internetu, které by informovaly širokou veřejnost o dění v naší farnosti. V současné době musíme stanovit podobu a obsah těchto stránek. Vybízíme všechny, zvláště mladé, kteří by se chtěli připojit k tomuto úkolu, aby kontaktovali členy FR. To, že vám není počítač nejbližší, nevadí. Budeme po-

Děčín - Podmokly

třebovat vytvořit texty pro tyto stránky, které budou vypovídat o historii a jiných tématech týkajících se naší farnosti. Mohli byste takový text vytvořit a někdo to již do počítače dostane. Proto se nebojte přiložit ruku k dílu.

Další setkání farní rady se bude konat až po prázdninách. Jelikož nastane trochu delší pauza mezi jednáním FR, věříme, že se nám dostane některých podnětů pro naše další jednání.

Všichni členové FR vám přejí příjemné prožití letních měsíců.

Zapsala Zuzana Bumbová

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!

jméno	funkce
P. František Jirásek	Předseda farní rady
Antonín Musil	Místopředseda
Zuzana Bumbová	Zapisovatelka
Ing. Jaroslav Holada	Člen
Šárka Koutná	Člen
Pavel Kumst	Člen
Jiří Málek	Člen
Jaroslava Škodová	Člen
Ladislava Vopatová	Člen

Pout' do Dolního Žlebu

Zveme vás na putování do kostela Nejsvětější Trojice v Dolním Žlebu.

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2002	7. července	4. srpna	1. září
6. října Prostř. Žleb – kaple Andělů Strážných		3. listopadu	1. prosince

vlakové spojení (cena 10 Kč):

Děčín hlavní nádr.	13:02	14:39	Dolní Žleb	14:58	17:30	18:35
Čertova Voda	13:12	14:49	Čertova Voda	15:04	17:36	18:41
Dolní Žleb	13:19	14:56	Děčín hlavní nádr.	15:15	17:47	18:52

- Jeden pan farář měl nadváhu, byl pěkně kulatoučký. Dělal si ze sebe legraci a říkával: „Víte, že do nebe nevejde nic nedokonalého? A nejdokonalější těleso je koule.“
- „Ke všemu dobrému mne vzbuzuj!“ řekl syn matce ráno po příchodu z noční směny. A matka na to odpověděla: „To víš, že tě vzbudím, až budu mít uvařený oběd!“
- Červená Karkulka jde lesem a potká vlka. „Kam jdeš, Karkulko?“ „Za babičkou.“ „A jakou má babička adresu?“ „www.babička.cz“

Sněmovní kroužek

Protože začíná nové téma, zvané Liturgie, je zapotřebí se vrátit k minulému tématu Bible, aby vzájemnou provázaností bylo pochopeno, co pro nás liturgie znamená. **Bible zvěstuje to, co se slaví; v liturgii se uskutečňuje to, čeho je Bible příslibem.** Protože liturgie Nové smlouvy je každý liturgický úkon, zvláště slavení eucharistie a svátosti, setkáním Krista s Církví; je názornou připomínkou tajemství spásy. Mimořádný význam má při slavení liturgie Písmo svaté. Z něho jsou vybrána čtení, která se vykládají v homilii (promluvě) a žalmy, které se zpívají. Z jeho inspirace a podnětů se zrodily liturgické modlitby, orace, hymny; z něho dostávají liturgické úkony a znamení svůj význam.

Církev všechno koná v síle zaslíbeného Božího ducha, proto ani liturgii nelze užitečně slavit bez živého vědomí přítomnosti Ducha svatého. On totiž připravuje na přijetí Krista, On vytváří liturgické společenství, On Církvi připomíná Boží činy spásy, On sám je nakonec zalíbenou plností Božích darů, neboť jeho plodem v liturgii je společenství s Nejsvětější Trojicí a společenství bratří a sester.

Protože je Duch svatý živou pamětí Církve (Jan 14, 26) stávají se skrze liturgické vzpomínání veliké Boží činy, především Kristovo velikonoční tajemství, „dnes“ přítomnými uprostřed shromáždění Církve (KKC 1095).

Liturgie není soukromým úkonem, nýbrž vždy projevem Církve – tedy společenstvím – shromáždění se stává liturgem! (KKC 1144). Neb každý pokřtěný má účast na kněžském poslání Krista. **Církev, která s Kristem při liturgii „koncelebruje“ (spoluslaví) je kněžským společenstvím, majícím organický ráz.** „Jako totiž v těle máme mnoho údů, ale všechny nemají stejnou službu ...“ (Řím 12, 4) Znamení a jejich užívání patří nezastupitelně ke slavení liturgie.

Co z toho pro nás vyplývá? **Při mši svaté k nám mluví sám Bůh, jaká je naše odpověď?**

Poznámka: KKC = Katechismus katolické církve

Zpracovala S. Š.

Inzerát

Komu zůstávají doma přečtené **noviny a časopisy**, můžete je přinést do kostela. Mohou posloužit českým občanům uvězněným v Německu. Jsou velmi vděční za každou možnost si něco českého přečíst. (P. František)

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2002	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno		Částka	Účel
	Podmokly	Jílové		
Leden	5 714 Kč	1 481 Kč	0 Kč	
Únor	8 120 Kč	1 317 Kč	3 500 Kč	Svatopetrský halář
Březen	9 356 Kč	1 932 Kč	2 500 Kč	Na uprchlíky
Duben	6 302 Kč	1 452 Kč	0 Kč	
Květen	7 015 Kč	2 217 Kč	3 000 Kč	Na opravu kostelů v diecézi
Součet	36 507 Kč	8 399 Kč	9 000 Kč	

- Katecheta chce v náboženství přiblížit dětem, co je to pokušení. Obrátí se na toho nejživějšího kluka ve třídě a ptá se: „Řekni mi, Karle, napadlo tě někdy vzít nůž a zkusit vyndat v kostele ze šterbiny pokladničky peníze?“ „Ne, pane faráři,“ odpoví po pravdě hoch. Hned se mu však rozzáří tvář a dodává: „Ale špatný nápad to není.“

Z dopisu Hnutí pro život ČR

„Jsme-li ochotni hájit právo každého člověka na život, mělo by být i samozřejmostí, že **ve volbách**, budeme volit do Poslanecké sněmovny ty zástupce, o nichž jsme přesvědčeni, že v otázkách života a smrti stojí na správné straně. Dosavadní poměr sil v Parlamentu ČR nebyl pro účinnou obranu života nijak příznivý. Letos budeme mít možnost znovu rozhodnout, zda ve vládě a zákonodárném sboru převládnu zastánci potratů, genetických manipulací a eutanázie, anebo zda tyto volby dají větší šanci na přežití desetitisícům počatých dětí a ochrání rychle rostoucí počet seniorů. V této zemi je zhruba čtvrtina katolíků. Jak to, že tak velká skupina nemá prakticky žádný vliv v naší společnosti? Nechceme nikomu určovat, koho má volit. Je nám jedno, zda je někdo vlevo či vpravo – toto zaměření má smysl při rozhodování o daních, rodinné a sociální politice atd.. Cítíme však jako svou povinnost vyrovnat ztráty plynoucí ze statečné obrany práva na život silnou a jednoznačnou podporou ve volbách. Proto, pokud bude nějaká diskuse s politikem či nějaký volební mítink, **nebojte se a ptejte se**. A pokud bude onen politik odpovídat nejasně, ptejte se znovu a nebojte se mu nakonec říci, zda ho budete volit nebo nebudete, a proč. **Nebojte se psát kandidátům** a ptejte se na jejich názory. Obětujte prosím těch 5,40 Kč za známku a trochu času. A konečně vás prosíme: **nevolte pouze strany, ale krouž-**

kujte ty, o jejichž kvalitách jste přesvědčeni. Chceme vás povzbudit, abyste volili ty, kteří nám mohou v prosazování dobra pomoci. Jako příklad lze uvést poslance Marka Bendu z ODS, který kandiduje v Praze a který v diskusi s Radimem Uzlem na Radiožurnálu velmi přesvědčivě odmítal diskriminaci na základě chtění a nechtění. Příkladem zásadovosti politika hájícího práva nenarozených dětí byl televizní Kotel, kde poslanec Jiří Karas z KDU-ČSL, který kandiduje v kraji Vysočina, svým vystupováním obhájil důstojnost a nedotknutelnost lidského života od jeho početí. Pevně doufáme, že se najde dost lidí, kteří kandidáty tohoto typu podpoří. Naše odpovědnost za příští vývoj nekončí jenom tím, že někoho zvolíme. Měli bychom se snažit i ve svém okolí **povzbuzovat a pomáhat těm, kteří neví, koho volit a zda vůbec jít k volbám.**

Ze hnutí Pro život ČR Vám přeji vše dobré.“

Radim Ucháč

Poznámka: Příspěvek zařazuji až po volbách, aby nebyl někde zle vykládán jako „reklama“. Je ale dobré jeho duch mít na paměti stále - budou další volby. (R. S.)

Nejen pro děti

vydává: <http://www.volny.cz/fatmy>

Informace, aneb co se událo a co nás čeká

podle R. S.

- F **Diecézní pastorační středisko Litoměřice** - pokud budete hledat na internetu něco o naší diecézi, mnoho šancí zatím nemáte. Jedna možnost teoreticky je na stránkách DPS Litoměřice. Prakticky tyto stránky nejsou dokončeny, takže se toho moc stejně nedozvíte. Ale jednou snad, proto zde uvádím adresu: <http://www.dps-ltm.cz/>.
- F **Volba delegátů do celostátního sněmu církve** - Na den 1. června byli svoláni do Litoměřic navržení kandidáti ze sněmovních kroužků, kteří se v nich aktivně nejvíce angažovali. Ti měli za úkol zvolit ze svého středu 3 delegáty a 3 náhradníky, kteří budou po dobu konání plenárního sněmu zastupovat a reprezentovat naši litoměřickou diecézi. Neznám sice výsledek volby, ale věřím, že s pomocí Boží bylo vybráno dobře.

- F **Svěcení kněží** - Mrzí mě, že v minulých ZzF se zapomnělo na důležitou okolnost - svěcení nových šesti kněží pro naši diecézi. Dnes se jedná již o tyto kněze: Vít Audy, Alois Heger, Petr Fadrhons, Martin Davídek, Radek Jurnečka a Miroslav Dvouletý. To proběhlo v sobotu 29. června v litoměřické katedrále sv. Štěpána z rukou biskupa mons. Josefa Koukla. Doufám, že někdo z naší farnosti se této události účastnil a že nám podá alespoň krátkou zprávičku pro časopis.
- F **Letohradský sbor** - V pátek 14. června 2002 od 19:00 jsme měli možnost si v našem kostele vyslechnout sbor Familia Cantorum, který ač sbor amatérský, naprosto profesionálně provedl všech 10 biblických písní od A. Dvořáka, Missu Brevis od Z. Lukáše a dalších několik drobnějších písní. Za výkon obdržel několikaminutový zasloužený potlesk od, na naše poměry docela početného, publika a zazpíval ještě i přídavek. Škoda, že podobných akcí nemáme více, jak trefně v uvítací řeči poznamenal MUDr. P. Kozlík, nejen v severočeském kraji, ale zvláště v našem kostele.
- F **Křest a prvé sv. přijímání** - Je škoda, že se nenašel nikdo, kdo by napsal krátký příspěvek k prvému sv. přijímání deseti dětí v našem kostele, které se konalo v neděli 16. června 2002 o ranní mši svaté. Jednalo se opravdu o nevšední zážitek pro celou farnost jak počtem dětí, tak celou přípravou. Příkladná byla samotná příprava dětí, kontakt s rodiči dětí, pozvánky pro přátele rodin dětí, příprava oblečení, Jde přece o důležitý krok dětí, na který budou vzpomínat po celý život. Mimo duchovní zážitek by měly mít i hezké vzpomínky, ostatně jako celá farnost, kterou takovéto společné akce stmelují. Nemohu stále zapomenout na podobné události, kdy jakoby farnosti nic nemělo být do „soukromých“ záležitostí. Obavu mám jen, aby se nejednalo o ojedinělý čin. Na závěr všem, kteří se na přípravě podíleli, děkuji.
- F **Jablónné v Podještědí** - Letošní rok, kdy slavíme 750 let od smrti sv. Zdislavy z Lemberka, probíhá od května do srpna hned několik mimořádných akcí, kterých máme možnost se účastnit. Proto, kdo letos Jablónné ještě nenavštívil, měl by to napravit alespoň o prázdninách a dovolených a vyprosít si tam potřebné milosti. V červenci je např. **Pout' za obnovu rodin** která se koná v sobotu 27.07.2002-11:00. V srpnu pak jsou hned 4 akce: v neděli 04.08.2002-11:00 Pout' sudetských Němců, ve čtvrtek 08.08.2002-09:30 na svátek sv. Dominika poutní mše sv., v neděli 11.08.2002 Svatovavřínecká pout' a v sobotu 31.08.2002 se plánuje Pout' ministrantů.
- F **Žďár nad Sázavou** - Znovu připomínám, že se blíží 13. celosvětové setkání mládeže se svatým Otcem v Torontu. U nás se při této příležitosti koná ve dnech 13. - 18. srpna 2002 setkání mládeže ve Žďáru nad

Sázavou. Budou tam přítomní účastníci setkání z Toronta. Můžete se přihlásit na diecézním centru mládeže: DCM, Dómské náměstí 10, 412 01 Litoměřice; tel.: 0416/734423, daniela.dcm@worldonline.cz), co se týká letošního setkání mládeže, je pak uvedeno na internetové adrese: <http://web.katolik.cz/zdar2002/>.

F Letní tábor rodin YMCA - Živá rodina - Tak jako v minulých letech, koná se opět prázdninové setkání rodin a to ve dnech 17. - 24. srpna na Pavlátově louce u Nového Města nad Metují. Program je velice pestrý jak pro dospělé, tak pro děti, které mají dopoledne zajištěný program s pečovateli. Odpoledne se může účastnit celá rodina na soutěžích, sportovních hrách atd. Bližší informace i přihlášky: zr@ymca.cz (tel.: 02/24872421).

F Česká pouť do Říma - na svatořečení Josemaríi Escrivy 6. října 2002. Předběžné informace. Kdy: 4. - 9. 10.. Co: audience u Svatého otce, děkonná mše pro českou skupinu s otcem biskupem Karlem Otčenáškem, možnost uctít ostatky sv. Josemaríi Escrivy. Cena: autobusem 7 800 Kč. Další informace se dozvíte na internetové stránce: www.opusdei.org anebo vzadu v kostele na vývěsce informací.

Otcovský muž

Muži, kteří se doma cítí jako páté kolo u vozu, jsou v bolestném pokušení utéci někam, kde dojdou uznání. Nedávno jsem se ptal jedné mladé ženy na jejího otce. „Já ho skoro ani neznám,“ řekla. „Nechal na matce, ať si poradí s výchovou devíti dětí, a řekl jí, že když nic nebude dělat, aspoň nic nezkazí.“ Jindy mi řekl jeden mladík: „Můj otec mi nemohl dát najevo lásku, protože sám se tolik zraňoval.“

Čím začíná otcovství? Náčelník Chaggasů, hrdého a pracovitého kmene žijícího na svazích Kilimandžára, řekl svým mužům: „Dobře se starejte o těhotnou ženu. Je nejdůležitějším členem našeho kmene.“ Tento moudrý africký náčelník dávno objevil to, co zjišťují moderní psychologové a psychiatři – že přijetí dítěte a budování jeho sebevědomí a sebeúcty začíná dlouho před narozením. Jestliže si otec uvědomuje, že je pro budoucí dobro svého dítěte důležitý, nemusí se nikdy cítit zbytečný, zejména když je jeho dítě dosud v těle matky.

Je oním silným, rozhodným, zodpovědným a předvídajícím, který dává své ženě sílu, aby se mohla stát dobrou matkou. Rozumí jejím biologickým danostem. Když myslí na to, že milostným aktem může být počat nový život, plní se mu srdce úctou a obdivem. A tento nový život je závislý i na něm, na jeho ochraně a milující péči. Pomáhá ženě najít lékaře, který jej

nevyváže z odpovědnosti být u porodu, a dovolí mu být u prenatálních prohlídek. Při porodu zůstává u své ženy. Dává jí pocit bezpečí a povzbuzuje ji, když kojí. Každý den se zajímá, jak dítě roste a jak se rozvíjí. Je připraven čelit nebezpečím a nástrahám, které dětem hrozí, a děti se proto na něj mohou spolehnout. Když ho ale na druhou stranu dítě zklame, nebortí se mu proto svět. Vždyť jeho identitu nezakládají děti, ale Otec, který je otcem všech rodin na nebi i na zemi.

Takový otec je pro své čtyř, pěti, šesti či sedmileté dítě hrdinou. A když nastupuje puberta a v dítěti se rodí silná touha po nezávislosti, zůstává v něm – přestože si může najít jiné hrdiny – hluboké vědomí: otec je nejlepším vzorem k následování. Rozhodnutím převzít iniciativu v zajišťování celé rodiny se stal jako otec příkladem: v synovi vypěstoval otcovství a dceři dal vzor budoucího partnera.

Otcovský muž je trpělivý; poznal tajemství čekání. V příběhu o marnotratném synu nechává otec své dítě odejít – a čeká. Čeká každý den. Dal synovi do rukou vše, co vytvořil, s vědomím, že to může promarnit. Syn převzal svůj dědický podíl a záhy jej utratil, aniž pomyslel, co to jeho otce stálo krve, potu a slz. Myslel jen na „své právo“.

Otec se pro synův odchod nesoužil; věděl, že již není jeho osobním problémem, ale problémem Boha. Dal synovi to nejlepší, co znal. Jsem přesvědčen, že trpěl svou nepotřebností, svou zbytečností, ale dokázal se přes svou bolest přenést.

Před lety jsem před naším domem vysadil tři břízky. Doufal jsem, že vyrostou jen tak. Při první bouři se ale jeden stromek zlomil, a tak jsem k zbylým dvěma zarazil kůly a pevně jsem k nim břízky připoutal. Jeden z kůlů byl příliš silný, spíše jako socha k plotu, a protože byl nepoddajný, vrchol stromku se ulomil. Dnes je tam místo stromu pouhý pahýl. Naproti tomu kůl třetího stromku měl právě takovou pružnost, že se oba dokázaly ve větru přiměřeně ohýbat. Nastal den uvolnění provazů a strom stál hrdě sám. Rozvíjí se rovnoměrně do všech stran a sledovat, jak roste, je skutečně potěšení.

Jeden syn napsal otcí: „Stěhuji se. Odcházím z domova a odcházím od tebe. Já, tvůj syn, již u tebe nejsem ‚doma‘. Odcházím, abych se měl lépe. Marnotratný syn nedostal jedinou dobrou radu, jediné poučení, co se má dělat a co se dělat nemá. Nastal můj čas, abych opustil otce a matku.“ Mladý muž odešel z domu žít se svou přítelkyní.

Otec mu odpověděl: „Syn, který opouští domov, není ztracený ani marnotratný syn. Nikdy jím pro otce nebyl, to si mohl syn myslet, jen když se staral o vepře v daleké zemi. A není pravda, že by mu otec nedal žádné poučení. Vypravěč tohoto příběhu Ježíš i jeho posluchači jistě nepochybo-

vali, že synův styl života nebyl v souladu s Boží vůlí. Jak to, že se syn obrátil, když předtím tak bloudil? Obrácení jistě předcházela diskuse, ale ta není v evangeliu zaznamenána.“

Obrovským uměním otcovského muže je nevzdávat se, ale vytrvat. Musí být oporou, aby jeho synové a dcery mohli vyrůstat zpříma. Je také otcem nejen svým dětem, nýbrž i dětem jiných, kteří nemají otce, který by se o ně staral. Není pravda, že muž musí mít ženu a děti, aby mohl být otcovským. Jsou mladí muži, kteří jsou ještě svobodní, a jsou otcovští. Jsou kněží, povolání k životu v celibátu, kteří jsou otci Boží rodiny.

Kde jinde se muž může naučit být otcem, ne-li od božského Otce? „Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodina nad těmi, kdo se ho bojí.“ (Ž 103,13)

Svět potřebuje vykoupené muže, kteří mají odvahu být otci.

Muž osvobozený k úkolu být mužem, vykoupeným mužem, je schopen překonat bolest, protože k tomu přijal od svého nebeského Otce odvalu a sílu. Otcovskou lásku, kterou přijal, může rozdávat druhým.

Dokáže tuto lásku sdílet se svými dětmi, brát každé z nich vážně a přijímat je v jejich individualitě. A zná i tajemství, jak se s nimi sdílet o svou práci. Vzpomínám si, že když jsme jednou v době našeho působení v Africe přijeli domů na dovolenou, mnozí mě žádali, abych se v řadě sborů podělil o své misionářské svědectví. Provázel mne můj nejstarší syn Daniel. Ačkoli mu tehdy nebylo víc než sedm, cítil se být součástí našeho týmu a ptal se mne: „Tati, kam pojedem kázat příští neděli?“ Důležitě si vpředu v kostele sedl vedle mne a modlil se mnou, aby mé svědectví přineslo ovoce.

Později, když nás s Ingrid zvali vést semináře o rodinném životě po celém světě, jsme se podle možností snažili mít vždy s sebou jedno z našich dětí. Byla to nejen jakási náhrada za oběti, které musely přinést, když byli rodiče pryč, ale i jediný způsob, jak jim ukázat, co děláme, co vyučujeme, jaké poselství přinášíme. Věděli jsme, že každý cent, který dáváme na jejich cestování, je jednou z našich nejlepších investic.

Walter Trobisch, z časopisu Rodinný život č. 3/2002

Ukradené památky

Výstava, která chce zdokumentovat část škod napáchaných zloději v církevních objektech v západních Čechách a představit některá navrácená díla, začala 6. června 2002 v plzeňském Diecézním muzeu.

Plzeň: Od roku 1995 zaevidovala policie 483 vloupání do církevních objektů. Při každém takovém barbarském nájezdu se ztratilo v průměru pět kusů movitých památek.

Kromě 16 odcizených, vypátraných a policií vrácených soch, diváci poznají také jejich příběhy a příběhy kostelů, z nichž některé byly vyloupeny až 14krát. Takový byl například osamělého kostela ve Skokách u Žlutické přehrady. Zloději tam vytrhávali mřížce traktorem, do kostela se pokoušeli probourat podezdívkou a ořezávali řezby z lavic motorovou pilou. „Čela těch lavic se pak ocitla v bytě překupníka, který si jimi obložil předstíň a obývací. Díky tomu ho také policie dopadla,“ popisuje jeden z příběhů plzeňský architekt Ing. arch. Jan Soukup. Ten připravuje výstavu ve spolupráci s policií. „Vybrali případy uzavřené a uvolnili příběhy, připravili pro nás fakta a statistiky,“ pochvaluje si spolupráci Jan Soukup.

Díky kriminalistům se návštěvníci výstavy například dozvědí, jak skončily sochy z Horního Slavkova. Ze strachu před hrozícím odhalením začal pachatel likvidovat důkazy. „Sochy páčil na zahradě svého domu. Podařilo se je identifikovat ze zbytků popela,“ vypráví Ing. Soukup. Zdaleka nejrozsáhlejší lup se podařil zlodějům v Hradci u Stoda, kde během jediného vloupání odnesli dvaatřicet soch. „Přijet si tam pro ně museli nákladním autem,“ dodává autor výstavy.

Součástí expozice budou také popisy starožitností, které se dosud nepodařilo nalézt, ale také těch, které kriminalisté vypátrali, ale o kterých se dosud neví, odkud vlastně pocházejí. „V západních Čechách jsme na tom celkem dobře - není identifikováno jen asi pět nalezených soch a jejich fotografie tam určitě budou,“ slibuje architekt Soukup.

Výstavu *Ukradené památky* finančně podpořila nadace 700 let města Plzně, odbor kultury Magistrátu města Plzně, referát kultury Krajského úřadu Plzeňského kraje a řada sponzorů. Kromě Policie ČR na výstavě spolupracoval Státní památkový ústav, Západočeská galerie, Západočeské muzeum a Atelier Soukup.

Výstavu, která potrvá až do konce září, zahájí plzeňský biskup František Radkovský ve čtvrtek 6. června v 17 hodin. **V Diecézním muzeu je otevřeno denně kromě pondělí od 10:00 do 18:00.**

Tedy dobrý námět na výlet o dovolené - vybral R. S.

Posvátná znamení

Pro naše vzdělávání jsem vybral knihu *Posvátná znamení* od Doc. ThDr. Josefa Bradáče. Rád bych z ní pravidelně uváděl krátké pasáže, abychom si lépe uvědomili, co se to vše kolem nás děje a jak se máme při mši svaté chovat. Byl bych rád, abyste zde našli něco, co jste nevěděli a co vám pomůže lépe porozumět dění nejen v kostele.

R. Sticha

4. Liturgická místa

b) Oltář - (druhá část)

A to nejen tím, že vzrůstal stále více počet vedlejších oltářů, nýbrž i tím, že se přestalo užívat principu, že oltář musí být prost všeho, co nepatří k eucharistické oběti, všeho mimo posvátných nádob a obětních darů. Jak jsme viděli, od 9. stol. se umísťují deskové malby, z nichž vzniklo tzv. retotabulum, bohatě vyzdobená zadní stěna oltáře buď malbami nebo sochami, jejímž středem byl oltářní obraz (renesance, baroko), čímž vlastní obětní stůl se stal jen bezvýznamným podstavcem pro tuto opticky poutavou nadstavbu. Od 11. stol. se na oltář trvale dostávají kříž, svícny, evangeliář, (až do vzniku misálu) a v baroku svatostánek.

Oltář byl od starověku pokryt před eucharistickou slavností lněným plátnem (nejprve jedním, později třemi), které bylo po mši opět sejmuto. Byl to výraz úcty k slavenému tajemství a jediná ozdoba eucharistického stolu, na němž se konala Večeře Páně.

Donedávna byly předepsány tři oltářní plachty, které zůstávaly stabilně na oltáři, zatímco čtvrtá, korporál, se rozprostírá jediné k eucharistické hostině, a tím navazuje na původní zvyk. Dříve byl korporál stejně tak velký jako oltářní plachty, ale od pozdního středověku má dnešní podobu, škrobeného čtvercovitého šátku.

Jeho jméno je dáno tím, že na něm spočívá Tělo Páně. V raném středověku se zadním dílem pokrýval kalich (jak je to dosud v kartuziánském ritu) k chránění kalicha.

V obnovené liturgii se oltář stává opět centrem eucharistické oběti, a to nejen svým významem, který odedávna měl, ale i novým umístěním v liturgickém prostoru a vybavením.

1. Oltář je místo, kde se zpřítomňuje pod svátostnými způsoby oběť kříže a zároveň stůl Páně, na němž se koná eucharistická hostina, k níž je Boží lid ve mši svoláván. Je středem eucharistického díkůvzdání. (IG 259) Je tedy duchovním centrem kostela, který je shromážděním k jediné křesťanské oběti – mši, protože se na oltáři zpřítomňuje vrcholné velikonoční mysterium Kristovo – výkupná jeho smrt, ale i vzkříšení, když jako záruku oslavení se dává Kristus na těžce obětní hostině za pokrm a nápoj. Za tato veliká díla Boží spásy církev děkuje v eucharistické modlitbě, která se koná právě u téhož oltáře, kde Beránek Boží zpřítomňuje svou velikonoční oběť.

2. Aby tento duchovní význam byl věřícími lépe pochopen, je třeba oltář učinit opět skutečným středem eucharistického shromáždění novým jeho umístěním a vybavením:

a) aby bylo zřejmé, že je oltář stolem Páně, má být oddělen od retabula a umístěn do optického středu kostela (myšleno ideálně, ne geometricky),

b) tímto posunutím do středu shromáždění obce se má umožnit celebrace tváří k lidu (IOE 91) podle starořímské tradice, neboť jen tento způsob nejlépe ukazuje jednotu Božího lidu jako nositele bohoslužebného dění (IG 262),

c) z hlediska znamení na obětním oltáři nemá být přítomen Kristus eucharistický už od začátku mše (což se děje, je-li na oltáři svatostánek), protože Kristova eucharistická přítomnost je plodem konsekrace a jako taková má být zřejmá. (EM 55) Proto IG 276 nepočítá s umístěním svatostánku na oltáři, kde se slouží mše sv..

Rozlišují se dva druhy oltářů: pevný (altare fixum) a přenosný (altare mobile); rozdíl je v tom, že pevný oltář je spojen tak s podlahou, že jej nelze odstranit, oltář přenosný je lehce odstranitelný. (IG 261) Přenosným oltářem je dána možnost, běžná v církvi do 4. století, aby v takovém posvátném prostoru, kde nelze natrvalo postavit obětní stůl, ani předsunout menzu hlavního oltáře, se před nedělní eucharistií oltář přinesl a opět po ní odnesl.

V kostele je dovoleno sloužit mši na pevném nebo přenosném oltáři, mimo kostel, na kterémkoliv stole (při užití jedné plachty a korporálu. (IG 260)

Pro pevný oltář se vyžaduje podle zvyku a symboličnosti, aby oltářní deska (menza) byla z přírodního kamene, ale biskupská konference může připustit i jiný materiál, pokud je pevný a umělecky hodnotný. Podstavec (stipites, basis, sloupky, blok) může být z kteréhokoliv trvalého materiálu. (IG 263) Přenosný oltář může být zhotoven z kteréhokoliv materiálu pokud je pevný a vhodný liturgického použití podle tradic země. (IG 264)

Hlavní oltář má být pevný a konsekrovaný. Přenosný má být buď konsekrovaný nebo jen benedikovaný (posvěcený). Pokud se týká oltářního kamene (tj. kamenného čtverce s ostatky svatých) u přenosného oltáře ani na stole, který se použije při celebraci mimo kostel, není předepsán. (IG 265)

U pevného oltáře se má zachovat při konsekraci podle vhodnosti zvyk ukládat ostatky svatých, i těch, co nebyli mučedníky, do oltáře, nebo pod něj, pokud jsou to opravdu ostatky pravé. (IG 265)

Ale přísná povinnost to není. Může být tedy konsekrován hlavní oltář, aniž by v menze ani v konstrukci, podestavbě, nebylo žádných ostatků svatých.

Jelikož oltář je symbolem Krista, má být v kostele jen jeden. Boční oltáře at' jsou ve starých kostelích jen v malém počtu, v nových at' jsou umístěny do kaplí, poněkud oddělených (IG 267) od hlavní lodi.

Doc. ThDr. Josef Bradáč (pokračování příště)

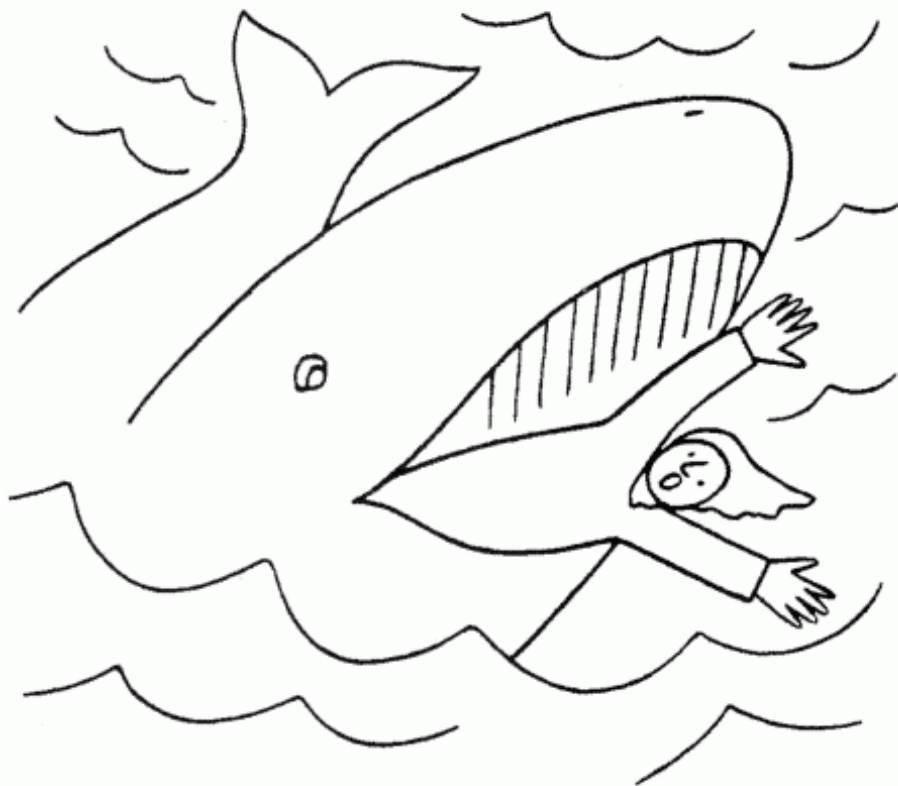
Neobvyklé zkratky:

SC - Sacrosanctum Concilium, Konstituce o liturgii II. vatikánského koncilu, 1963
IOE - Inter Oecumenici, Instrukce Rady pro provádění konstituce o liturgii, 1964
EM - Eucharisticum mysterium, Instrukce Kongregace obřadů, 1967

A ještě něco tvořivého

Obrázek si děti vymalujte a řekněte rodičům, ať vám přečtou z Bible zajímavý příběh, který se k dnešnímu obrázku vztahuje.

JONÁŠ

Jon. 1, 1 2, 11

Farníci - přejeme Vám prázdninové osvěžení na těle a duchu!

Setkávání

- ♦ každou 1. neděli ráno v kostele - ~~dětská mše svatá~~
- ♦ každou 1. neděli od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ♦ každou 3. neděli od 14:30 na faře - sněmovní kroužek
- ♦ každé 3. úterý - ~~dětská mše svatá~~
- ♦ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ♦ každé úterý od 18:45 na faře - nácvik zpěvu
- ♦ každý 2. čtvrtek v měsíci od 18:30 - ~~setkání Farní rady~~
- ♦ každý 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - ~~setkání rodin~~
- ♦ každý 4. čtvrtek v měsíci od 18:45 - ~~Bibliický večer~~
- ♦ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ♦ každého 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer

Setkávání v Jílovém

- ♦ ~~vyučování náboženství pro děti - v neděli 11:30 - 12:15~~
- ♦ setkávání na faře (modlitba a rozhovory) - každý pátek od 20:00

Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	07:00	
Úterý		17:30
Středa	07:00	
Čtvrtek		17:30
Pátek		18:30
Sobota		19:00 (Bynov)

Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:40	Kostel Nejsvětější Trojice
Libouchec	2. Neděle	15:00	Kostel Tří králů
Tisá	4. Neděle	15:00	Kostel sv. Anny

è Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 28. července 2002, před 1. nedělí v srpnu ☿